

באסה

פנזין אוהדי הפועל ת"א

21.1.2012

מחאה מיוחדת גיליון

לא עת לחשות

אבל אי אפשר שלא להבין לליבו של אדם כמו שי אבוטבול, שחוזה שנחתם איתו בתחילת השנה לא הופקד עד עצם היום הזה בבקרה מכיוון שארון טביב החליט שהסכום עליו חתם הוא, בדיעבד, גבוה מדי לטעמו.

כל מה שקורה כיום במועדון מתנהל בשליפות מהמותן-חודש ינואר בעיצומו, ובעוד הגביר טביב שוהה במיאמי ומשקיף ממרחק על הנעשה, אין איש במועדון שיתווה מדיניות רכש. המאמן המעוטר בתולדות הכדורגל הישראלי, דרור קשטן, פוטר מבלי שלבעלים תהיה אלטרנטיבה של ממש. זאב זלצר, שיועד ע"י טביב להיות המאמן הזמני, כלל לא עודכן בכך וסרב לתפקיד. המועמד של טביב לעמדת המחליף של קשטן סרב לעבוד בתנאים שהוצעו. אותו מועמד היה משה סיני, המאמן הכושל בתולדות המועדון, והאחראי הראשי לשנות המדבר של שנות התשעים. עצם מועמדותו של סיני, סדין אדום בעיני האוהדים, כמו מינוי דורון ג'מצי לדוברו האישי בשנה שעברה, מראה מה גודל הניתוק בין האיש לבין המועדון אותו מנהל.

תחת טביב, משתלט הרקבון על כל חלקה טובה במועדון. מנהל קבוצת הנוער של המועדון, ניר בן-אנו, שהתפטר לאחרונה מתפקידו, סיפר בראיון על אנשים מהתחום הפלילי שמתערבים בנעשה בקבוצה. המנכ"ל ניר ענבר, שהתפטר גם הוא, מספר על התנהלות כספית לא תקינה וכספים שחסרים בקופת המועדון.

הכתובת על הקיר ברורה לכל מי שעניינם בראשו- המועדון שלנו בסכנה! אם לא נשים קץ לשלטונו של אלי טביב בקבוצה, לא ירחק היום בו נמצא את עצמנו במצב בו נמצאת כיום קבוצתו הקודמת, הפועל כפ"ס. האיש מוכיח מדי יום באופן התנהלותו כי הוא אינו ראוי להיות הבעלים של הנכס היקר לכולנו מכל.

אלי טביב לא יכול לנהל את הפועל תל אביב.

אלי טביב לא ראוי לנהל את הפועל תל אביב.

אלי טביב מסוכן להפועל תל אביב!

אנו קוראים בזאת לכל מי שמועדון הכדורגל של הפועל תל אביב יקר לליבו להצטרף אלינו ולחזק אותנו במאבק נגד שלטונו של אלי טביב בקבוצה, על מנת שביחד נוכל להביא לאותו עתיד טוב ואדום יותר, אותו כולנו רוצים.

כשהודיע אלי טביב בקיץ שעבר על רכישת הקבוצה והפיכתו לבעלים יחיד של המועדון, איחלנו לו כולנו, משפחת אוהדי הפועל תל אביב, בהצלחה. כולנו רצינו להאמין שכשסאגת הבעלות על הקבוצה מאחורינו, נוכל לצעוד יחד לעתיד טוב ואדום יותר.

אך רצונות לחוד ומציאות לחוד, והשנה, על כל צעד ושעל, אנו רואים שהעתיד אליו אנו צועדים יחד עם אלי טביב הוא אולי הרבה דברים, אך טוב אינו אחד מהם.

אין מדובר כאן על המשבר המקצועי בו נמצאת הקבוצה בחודש וחצי האחרונים. את הקריאות נגד טביב אנו משמיעים מזה מספר חודשים, עוד כשהקבוצה רצה בהצלחה בצמרת הטבלה. העתיד מוננו אנו חוששים אינו עתידה של עונת 2011/12, אלא עתידו של מועדון הכדורגל של הפועל תל אביב.

כבר למעלה מחודשיים שלמועדון אין מנהל קבוצה, זאת לאחר שמנהל שני ברציפות התפטר לאחר זמן קצר בתפקיד, ואחד נוסף פוטר. החל מהשבוע למועדון גם אין יו"ר, מנכ"ל ודובר, לאחר ששלושתם התפטרו בעצה אחת, במחאה על התנהלותו של טביב. לרשימה זאת ניתן להוסיף דובר נוסף שפוטר בתחילת העונה, את דרור קשטן שפוטר מכיוון שסרב לאפשר לטביב להתערב מקצועית בקבוצה, את אלי גוטמן שסרב אפילו לדון באפשרות להמשיך את עבודתו תחת טביב, ואת יוסי אבוקסיס שגורש בשל הפגיעה באגו של הבוס הגדול. התמונה המצטיירת כאן ברורה: הפועל תל אביב תחת אלי טביב היא מקום שלא ניתן לעבוד בו. הפועל תל אביב תחת אלי טביב היא מקום שאיש לא מעוניין לעבוד בו.

הקבוצה כיום היא קומדיה של טעויות. למשחק מול הפועל חיפה לא נרשם הבלם מרקו שולר בהתאחדות, מכיוון שהאישיות הניהולית הבכירה והיחידה (במועדון, ליהי טביב, בתו של אלי טביב, כלל לא ידעה שיש לרשום שחקנים בהתאחדות. הסיבה שהשחקן לא נרשם בהתאחדות עוד קודם לכן ע"י אחד מבעלי התפקידים המתפטרים היא שקבוצתו הבלגית סירבה לשלוח את השחור הבינ"ל שלו להפועל ת"א לפני קבלת התשלום במלואו, זאת מכיוון שהפועל של טביב לא העבירה אליה את הכספים אותם היא חייבת לה בשל מכירתו של ורמוט לקייזרסלאוטון. סיבה דומה נתנו לאחרונה גורמים במכבי נתניה לתקשורת בנוגע לחוסר רצונם לעשות עסקים עם הפועל, ששמה עלה כמועמדת לקלוט אליה את עמרי בן הרוש וכן עזרא.

מלחמות ההתשה הללו גורמות לא רק לחיסול שמה הטוב של הפועל מול מועדונים אחרים, סוכנים, וספקים, אלא גם להתשתם של שחקני המועדון. השחקנים ששומעים בנושך חודשים הבטחות ללא כיסוי על קבלת המענקים המגיעים להם עפ"י חוזה מיואשים טוטאלית, והדבר בא לידי ביטוי על כר הדשא. איזמי שביתה עולים השכם והערב, והדיבורים על שביתה איטלקית מתחזקים עם כל משחק שעובר. אין אנו פותרים את השחקנים מאחריות מקצועית למצב הטבלאי של הקבוצה,

קיצור תולדות המחאה, או: על מה המחאה הזו בכלל?

הנהלה שלמה שמתפטרת בו-זמנית, פיטורי המאמן בצורה מבחילה, סדרת משחקים גרועים ויכולת מבישה על הדשא, סירוב לחזק את הקבוצה – כל אלה אינן הסיבות למאבק נגד טביב. אלה הדברים שהמחאה ניסתה למנוע ולהתריע מפניהם. הסיאוב וגועל הנפש לא התחילו השבוע. יש קו רציף וארוך שמוביל אל מצבנו היום, והוא מתחיל מזמן, עוד לפני שרובנו שמענו את השם "אלי טביב".

ההתחלה

הסיפור מתחיל כאשר ארבעה שחקנים מגיעים להפועל שלנו מהפועל כפ"ס המתפוררת. נפוצות שמועות שהשחקנים הגיעו בדרך לא כשרה, כחלק מהניסיון של בעלי כפ"ס דאז, אלי טביב, להשתלט על קבוצה גדולה. הקהל האדום מתעלם מהשמועות, וכאשר אותו טביב אכן מגיע לקבוצה באופן לא רשמי, בעונת הדאבל, מקבל אותה בזרועות פתוחות. התעלמנו מהשמועות על צורת ההתנהלות הקיצונית שלו, התעלמנו מפירוקה המוחלט של קבוצתו הראשונה, הפועל "עליה" כפ"ס, התעלמנו אפילו מן ההרשעות שלו בהונאה ובהתחזות. אמרנו לעצמנו שהוא מגיע למועדון ענק, עם הסטוריה ומסורת, ושניתן לו הזדמנות. אפילו כשהודיע שהוא מעוניין לפטר את אלי גוטמן – המאמן שהציל אותנו מיירידה ובנה לנו קבוצה נפלאה – ולהחליפו במשה סיני או באלי אוחנה – משכנו כתף והמשכנו להתעלם. זה החטא הקדמון שלנו, עליו אנחנו משלמים היום.

העונה שאחרי

בעונה שחלפה, נכנס טביב רשמית כשותף בהפועל תל אביב. אחד מצעדיו הראשונים, היה לדחוף לאירוח משחקי ליגת האלופות באכסניה המגיעה לבר"ג, במקום במגרש הביתי היחיד שלנו – בלומפילד. לחץ אדיר של הקהל, שכלל פניה לאופ"א ומעקב צמוד אחר הגורמים המאשרים, טביב מתקפל ואנו זוכים לראות את אריות אירופה בביתנו. במועד ההעברות של ינואר, טביב נעלם מן הארץ ומשתק כמעט לחלוטין את האפשרות לרכוש שחקנים. התוצאות: מו"מים נדחים לרגע האחרון, והשחקנים שמגיעים נרכשים במחירים מופקעים. הקהל האדום ממשיך להיות סבלני כלפי שני השותפים ו"לתת להם הזדמנות".

הבמב"י

מערכת היסים של שני השותפים, הראל וטביב, מעולם לא היתה טובה. במהלך העונה שחלפה, היא עלתה על שרטון והגיעה למצב של נתק, מה ששיתק לחלוטין את הקבוצה. שני הצדדים מחליטים לממש את הסעיף בהסכם ביניהם המאפשר לאחד לרכוש את חלקו של השני. ההחלטה באה לידי ביטוי רק בהשמצות הדדיות ובניהול מו"מ דרך התקשורת, המתחלקת לתומכי טביב ותומכי מוני. לאחר חצי שנה של סיוט תקשורת, שהשפיע גם על השחקנים, הסאגה מסתיימת בזכייתו של טביב. ארגון האולטראס מפרסם מיד הודעת תמיכה בבעלים החדש, מאחל לו בהצלחה וקורא למוני הראל לא לאחוז בקרני המזבח ולשחרר את הקבוצה.

העונה הנוכחית

היריעה קצרה מלפרט: קופת מזומנים חסרת תקדים בכדורגל הישראלי מתפוגגת באויר. אבוקסיס מקבל הודעה שהוא המאמן וקורא בעיתונות שקשטן מונה. המאמן המעוטר ביותר בכדורגל הישראלי מגיש רשימת רכש ולא מקבל אף שחקן שרצה, מלבד השוער. פיטורים של כל "נאמני הראל", אבוטבול עדיין לא מקבל שדרוג לחוזה ונכנס לסכסוך עם ההנהלה. חלק מהקהל מוחה על הפרת ההבטחה. מסיבת עיתונאים שבה מודיעים על סיכום עם אבוטבול לחמש שנים ותפקיד בצוות המקצועי אחרי תום התקופה. נסיון להעביר את סלים טועמה נגד רצונו לקבוצה אחרת נכשל בשל התנגדות השחקן. הקבוצה מפרסמת באתר הרשמי גינוי לשחקן שחודשים ספורים לפני כן הביא לנו גביע כמו רגליו. ארבעה חודשים אחרי מסיבת העיתונאים, לאבוטבול עדיין אין חוזה חדש. קשטן מפוטר בטלפון ובמכתב שעליו חתומה ביתו של טביב – ילדה חסרת כל כישורים שמונתה על ידי אביה. כל ההנהלה מתפטרת. הקבוצה חסרת שמחת חיים והיכולת על הדשא בהתאם. כל ההנהלה מתפטרת.

הסכסוך עם הקהל

במשחק הבית נגד הפועל פ"ת מועבר שער 5 לשער 11, בגלל האשמות שקריות בנהמות גזעניות. הנהלת הקבוצה אינה מגוננת על הקהל בבית הדין, אלא יוזמת את העונש. ארגון האולטראס מכין שלט המודיע כי 100 ימי החסד שהובטחו לבעלים כדי לנהל את הקבוצה ללא הפרעה עומדים להסתיים. טביב שולח מאבטחים להוריד את השלט. באותו משחק, שלושה ילדים משחיתים קיר בשירותי שער 11 בצלבי קרס. המבצעים נעצרים במקום ואינם משווייכים לאף ארגון. עמותות פועלים באדום מפרסמת הודעת גינוי למעשה, ואולטראס הפועל מתנער ממנו, מה שלא מפריע להנהלה לזווג את סגירת שער 5-4 וענישה קולקטיבית של 2,400 מנויים ששילמו מכספם. למרות הבטחה מפורשת של מנכ"ל הקבוצה, לא ניתן פיצוי למגורשים. הנהלת הקבוצה משמיצה את הקהל וקוראת לו "קהל גזעני ואלים". ההנהלה יוזמת "אמנה נגד גזענות" שנכתבת על ידי שני עיתונאים מטעם. תחת המחאה החריפה, ההנהלה מתקפלת וגונזת את ה"אמנה". מתחיל מסע דיכוי נגד שער 5 שכולל הוראה למאבטחים לא לאפשר הכנסת שלטי מחאה ושלטים שאינם מקובלים על הבעלים. אוהדים מקבלים תגמול עבור תליית שלטים בוכות ההנהלה. מבצעי התרמה ופעילויות חברתיות שניזמו ע"י "פועלים באדום", כגון ההתרמה עבור ניצולי שואה ועולים נזקקים בשדרות, לא מפורסמים בתקשורת, וההנהלה לוקחת קרדיט על המוניטין של הקהל האדום כקהל שנלחם בגזענות, מוניטין שנרכש במשך שנים של חברות בארגון אלרטה הבינלאומי למלחמה בגזענות, תוך שהיא משמיצה את אותה קהל עצמו כ"גזעני ואלים"

אז עכשיו, כולם יודעים: המאבק לא התחיל היום, ולא נולד מ"חוסר סובלנות של הקהל". המחאה היא נגד התנהלות אלימה, ברוטאלית ומונעת מאגו של פולש זר שמתיימר לשנות את הזהות שלנו, שמתהדר במילים יפות ובאפס מעשים. המחאה כאן, והיא של כולנו.

לא יהיה טביב בהפועל !

E.T. GO HOME!
מצילים את הפועל

savehapoel.com